

steriet og Industriministeriet har deltaget, har i juli 1991 afgivet en udtalelse til industriministeren.

Der er i udvalget enighed om, at home-banking området bør reguleres gennem særlovgivning. Det har imidlertid ikke været muligt for udvalget inden for den snævre ramme at udarbejde et forslag til en detaljeret særlovgivning, fordi en sådan forudsætter grundigt kendskab til de forskellige muligheder inden for home-banking systemer og analyser af den internationale udvikling på området. Som resultat af udvalgets arbejde har Finansrådet igangsat et arbejde med henblik på snarest i samarbejde med bl.a. Forbrugerrådet at udarbejde en kodeks for god forretningsskik på home-banking området, som vil kunne anvendes, indtil der er lovgivet på området. Det vil være hensigtsmæssigt, at også de virksomheder, der ikke har deltaget i udarbejdelsen af en sådan kodeks i så vidt udstrækning som muligt tager højde for de retningslinier, som kodeksens fastlægger.

Forbrugerrådet har givet udtryk for et ønske om, at der snarest sker en regulering af home-banking og har foreslået, at der udarbejdes forslag til en ramme-lovgivning i forbindelse med den forestående ændring af betalingskortloven.

Industriministeren har tiltrådt udvalgets anbefaling om hurtigst muligt at nedsætte et egentligt lovforberedende udvalg med henblik på afgivelse af betænkning i Folketingsmødet 1992/93.

Det har været overvejet at ophæve bestemmelsen i lovens § 20 om forbud mod at pålægge betalingsmodtager kortudsteders omkostninger ved drift af betalingsystemer. Under den høringsrunde, der har fundet sted i forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget, har det imidlertid ikke vist sig muligt at opnå en tilstrækkelig bred tilslutning til ophævelse af bestemmelsen, hvorfor denne foreslås opretholdt.

Ved en række af bestemmelserne i forslaget er der tillagt industriministeren en dispensationsadgang. Ministerens fastlæggelse af dispensationspraksis forudses i almindelighed at finde sted efter drøftelse med de berørte erhvervs- og forbrugerorganisationer.

I det følgende omtales forslagens hovedpunkter:

6. Af afbureaukratiseringsgrunde genfremsættes forslaget fra L 128 (fremsat d. 17. januar 1990) om at ophæve bestemmelserne om registrering af kortudstedere (gældende lovs §§ 8 og 9), men bibeholde en pligt for kortudstederne til at anmelde deres betalingsystemer (gældende lovs §§ 6 og 7). I henhold til gældende lovs bestemmelser fører forbrugerombudsmanden et offentligt tilgængeligt register, hvor kortudstedernes anmeldelse om navn, organisation, betalingsystem, § 13-oplysninger, forretningsbetingelser, aftalevilkår m.v. indføres. Registeret blev op-

rettet, for at offentligheden på en nem og overskuelig måde kunne gøre sig bekendt med de enkelte betalingsystemer og de tilknyttede forretningsbetingelser. Førelsen af registeret har imidlertid været ressourcekrævende, hvortil kom, at offentligheden kun i meget begrænset omfang har gjort brug af registeret.

7. Det rådgivende betalingskortudvalg foreslås nedlagt. Der er ikke længere tale om et nyt område, hvorfor forbrugerombudsmanden i de seneste år ikke har fundet samme behov som ved lovens gennemførelse for at forelægge sager for udvalget.

8. Med det formål at undgå, at indførelse af nyt teknologi hæmmes, foreslås i § 15, at industriministeren kan undtage fra kravet om udlevering af kvittering ved enhver betalingskorttransaktion.

I udlandet kan betalingskort anvendes i telefon-, parkerings-, vaske- og andre salgsautomater ligesom udviklingen af kortbaserede telefaxautomater er langt fremme. Nogle af disse systemer kan ikke udstede kvittering. De vil ikke i det lange løb kunne holdes uden for Danmarks grænser. Det er derfor vigtigt, at dansk industri får mulighed for at deltage i denne udvikling af nye teknologier, ellers vil danske virksomheder sakke bagud, og udlandet vil hurtigt have sat sig på markedet.

9. Samme forhold gør sig gældende for forslaget om, at betalingskort må kombineres med andre funktioner end betalingskortfunktionen eller med ydelser, der ikke vedrører betalingskortfunktioner, eller med rabatordninger, eller hvad der må sidestilles hermed, såfremt de nævnte funktioner, ydelser eller rabatordninger også udbydes uden betalingskort, jf. forslaget til ny § 19a.

10. Endvidere fremsættes forslag om ændrede ansvars- og tabsbegrænsningsregler. De foreslåede bestemmelser bygger på et fælles forslag fra Finansrådet og Forbrugerrådet. Forslaget fastsætter udvidede ansvars- og bevisbyrde regler i lovteksten og tager udtrykkeligt stilling til spørgsmålet om opbevaring af PIN-koder. Der indføres en egentlig selvrisiko for misbrug af kort med personlig, hemmelig kode. Forslaget om at indføre en selvrisiko bygger på et hensyn til at forenkle ansvars- og bevisbyrde reglerne samt på et procesbesparende hensyn og antages at ville medføre færre retssager.

11. Endelig foreslås lovens regler om registrering, anvendelse og videregivelse af oplysninger ændret således, at bestemmelserne alene omfatter oplysninger, der er specielle for betalingsystemer, dvs. oplysninger om de transaktioner, der foretages med betalingskort.

12. Lovforslaget er udarbejdet på baggrund af drøftelser med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,